

Петрик та Сашко щоліта приїздили до своїх бабусь у село. Хлопчики жили по сусідству і були друзями нерозливвода, неначе пуд солі разом з'їли. Вони навіть між собою були схожі. «Одного поля ягоди», — часто говорили про них. Приятелі й справді були родичами, але дуже далекими, як то кажуть, сьома вода на киселі.

У селі наші друзі жили, мов вареники у маслі: тут і ліс, і річка з риболовлею, і футбольне поле, де можна досхочу поганяти м'яча. До міста їх і пряником не заманиш.

Петрик та Сашко щоліта приїздили до своїх бабусь у село. Хлопчики жили по сусідству і були друзями нерозливвода, неначе пуд солі разом з'їли. Вони навіть між собою були схожі. «Одного поля ягоди», — часто говорили про них. Приятелі й справді були родичами, але дуже далекими, як то кажуть, сьома вода на киселі.

У селі наші друзі жили, мов вареники у маслі: тут і ліс, і річка з риболовлею, і футбольне поле, де можна досхочу поганяти м'яча. До міста їх і пряником не заманиш.